

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 984/2015
25.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ђ., због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости и допуни захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката И.М., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Нишу 4Кв бр.1771/14 од 09.12.2014. године и Апелационог суда у Нишу 6Кж2 бр.555/15 од 02.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 25. новембра 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ђ. – адвоката И.М., поднет против правноснажних решења Основног суда у Нишу 4Кв бр.1771/14 од 09.12.2014. године и Апелационог суда у Нишу 6Кж2 бр.555/15 од 02.09.2015. године, док се допуна истог захтева за заштиту законитости одбацује као неблагоприятна.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу 4Кв бр.1771/14 од 09.12.2014. године, одбачен је захтев окривљеног С.Ђ. за понављање кривичног поступка завршеног пресудом Основног суда у Нишу 4К бр.319/10 од 15.10.2012. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Нишу 5Кж1 бр.60/14 од 10.04.2014. године.

Решењем Апелационог суда у Нишу 6Кж2 бр.555/15 од 02.09.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног и браниоца окривљеног С.Ђ., изјављене против решења Основног суда у Нишу 4Кв бр.1771/14 од 09.12.2014. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Ђ. – адвокат И.М., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези става 3. истог члана, са предлогом да Врховни касациони суд "поништи оспорена решења", уз истовремени захтев да

се у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење "кривичне санкције", дакле, да се одложи извршење правноснажне пресуде.

Накнадно, бранилац окривљеног С.Ђ. – адвокат И.М., поднео је и допуна захтева за заштиту законитости, предлажући "у свему као у основном захтеву од 18.09.2015. године".

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен, док је допуна истог захтева неблаговремена.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног С.Ђ. –адвокат И.М., иако као разлог за подношење захтева истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, само формално означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено, док суштински, у образложењу захтева, полемише са разлозима изнетим у побијаним решењима и са оценом суда због чега предложени докази нису подобни да доведу до понављања кривичног поступка у конкретном случају, дакле, указује се на повреду члана 475. тачка 6. Законика о кривичном поступку, која повреда у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није законом прописан разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљених, односно бранилаца окривљених, а због повреде закона.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ђ. одбацио као недозвољен, на основу члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП.

По оцени овога суда, допуна захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ђ. – адвоката И.М. је неблаговремена.

Наиме, из пријемног печата суда утврђује се да је допуна захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног поднета преко поште, препорученом пошиљком, дана 31.10.2015. године, а према стању у списима, другостепена одлука (Апелационог суда у Нишу 6Кж2 бр.555/15 од 02.09.2015. године), окривљеном С.Ђ. достављена је дана 14.09.2015. године.

Како је одредбом члана 485. став 4. ЗКП, поред осталог, прописано да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, а који рок се рачуна исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП, те код чињенице да је другостепена одлука окривљеном достављена дана 14.09.2015. године, а да је његов бранилац – адвокат И.М. допуноу захтева за заштиту законитости доставио овоме суду дана 31.10.2015. године, дакле, по протеку законом прописаног рока од 30 дана, то је Врховни касациони суд допуноу захтева одбацио као неблаговремену, на основу члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.